

IZ PRVE "DRINE" POSLIJE POGLAVNIKOVE SMRTI (4) dio

GESLO: NAŠE JE IME NAŠ PROGRAM, A ZOVEMO SE "DRINA"

Ta i takova "DRINA" umjela je okupiti hodže i fratre, generale i arkare, radnike i intelektualce, stare i mlade, jer je to program svih Hrvata, a ne neke pokrajine, neke vjerske skupine, nego stališa.

Imena suradnika: Poglavnik, Džaferbeg, i stotine znanih i neznanih suradnika "DRINE" najbolje govore o oportunističkom našem stavu. Skoro sve uvodnike posvećujemo pitanju granica, a pišu ih ljudi, koji nešto znače. Kult Drine je naša zasluga, jer nitko nikada nije sa više ljubavi o tome problemu pisao. Mi smo pisali povijest hrvatskog rata a stotine su boraca u tome suradjivali, mi smo štovali mrtve i spremali žive na nove borbe. Mi smo povezali borce po istavom svijetu, mi podigli organizacije, društva, dali borbeni smjer hrvatskoj emigraciji.

"DRINA" je osvajala hrvatska srдца, a hrvatski su borci bili ponosni na svoju bogato opremljenu "Drinu". Strancu su nam zavidjali na našoj "Drini", a i mnogi indiferentni pa i protivnici priznali su nam, da su "prkos Drine" bile i prkos, ali i ponos hrvatskih boraca. Ovi su žrtvovali, po neki i zamjerno, i uvijek anonimno, jer "DRINA" nije donosila imena svojih dobroinitelja, a "DRINA" k tome, nije se prodavala, nego ju je dobio svaki borac, koji ju je tražio, a stigla je u mnogi kuti u Domovini. Srbokomunisti su ubijali i bez suda svakoga, gdje se našla jedna "DRINA". Zloglasni Ranković je na svoju adresu dobio jednu "Drinu" na čijim je koricama pisalo, da je to govor druga Rankovića. *(Ovdje se radi o jednoj specijalnoj "DRINI" br.9/10 god. III., rujana 1953. godine od 56 stranica. Na korici doslovno stoji, prenosim:*

**"DOVOR DRUGA
RANKOVIĆA**

*održan u Zemunu dana 13. juna 1953. godine
pred starim partizanima o bratstvu
jugoslavenskih naroda".*

Ostalo nije potrebno naglašavati šta je sve napisano na tih 56 stranica. napisani su u sažetom smislu mnogi Rankovićevi, Titinovi i svih drugih zločini, potkrijepljeni sačinjenicama i dokazima tada živih svjedoka. Mo. Otporaš.)

"DRINA" je, jednom za uvijek, postavila pitanje Bosne kamo spada, a sve one, koji su zagovarali izdaju granica na DRINI proglasila narodnim izdajicama. I mi smo ponosni na taj rad. "DRINA" je postala trn u oku srbokomunizma, jugoslavenstva i svih narodnih izdajnika, Pa je logično, da su i poduzeli, što su mogli protiv "DRINE".

Ali, junački Andrija (*Artuković, mo.*) nije pobjegao iz USA, nego je stao pred pravedni sud velike Amerike, i pred oči sveta pobijedio srbokomunizam, pobijedio svjetsku komunističku revoluciju, pobijedio jugoslavensku državnu koncepciju. Andrija je vjerovao u Boga i američku pravdu i odbio pobjedu koja se može u najveću hrvatsku diplomatsku i političku pobjedu od kada smo u emigraciji! Zato, nisu nas mogli fizički istriebiti, jer je zapad već bio progledao i nije trgovao sa životima hrvatskih antikomunističkih boraca. Zastrahiti nas nisu mogli, jer smo Ustaše, jer smo Hrvati, jer smo vojnici. Pa se trebalo nešto drugo učiniti. *(a to je slučaj dra. Andrije Artukovića, za kojeg je jugoslavenska komunistička vlada iz Beograda tražila od Amerike izručenje od 29 kolovoza 1951. godine. Zahtjev jugoslavenske vlade je bio potkrijepljen, ni više ni manje, s 1293 krivičnih djela u koja se uključuju ubojstva i sudjelovanje u istima, i, naravno, moralo se je u taj zahtjev za izručenje staviti i - opet ni više ni manje - 800 tisuća Srba koje su same bile ubijene tijekom Ustaša režima. Vidi: WHITEPAPER ON DR. ANDRIJA ARTUKOVIĆ, by: C.Michael McAdams, Croatian Information Series, no. 4, july 1975., strana 8/9. Mo. Otporaš.)*

Tada je srbokomunizam preko svojih agenata pokrenuo one, koji su uvijek služili svakoga, a samo nikada interese hrvatskog naroda. One koji ni danas ne znaju jesu li žensko ili muško, jesu li Hrvati ili Jugoslaveni, jesu li ljudi ili živine.

Preko ovih su nam podvalili i snieli nam KUKAVI JE JAJE U USTAŠKO ORLOVSKO GNIEZDO. To je bio "Izbor", (asopis koji je izlazio u Buenos Airesu a kojeg je glavni i odgovorni urednik bio Stjepan Subaši , mo) Subaši i družina, a pomagali su im Rai i, (Vlaho Rai , istaknuti lan HSS, što mnogima može to mnogo zna iti, napisao knjigu "NDH u svijetlu dokumenata", mo.) i oni, koji su nas ve prije dielili na "turke" i "rimljane" i nazivlai nas "turskim upljuvcima".

Previše je bolno o tome govoriti, jer su ti događaji usko vezani sa zadnjim tragi nim danima Poglavnika, koji je bio slomljen dugim godinama teške i nejednake borbe za Hrvatsku Državu, boleš u, ranama neprijatelja, tegobama emigracije i odgovornoš u pred povieš u radi sudbine Hrvatske, koja Ga je sliedila u borbi. Kada bi mi htjeli pre i preko toga poglavlja, ipak to nam ne bi ništa koristilo, jer je dosta itati "Izbor", "Hrvatsku", "Danicu" i "DRINU", a to su tiskani dokumenti, a da i ne govorimo o onom, što su neprijatelji o tome pisali.

Mi smo osjetili žalac: optuživalo se ustaške borce, zvalo ih se kolja ima, (kao što su Ra anova, Mesi eva, YUsipovi eva i Milanovi eva vlade optuživale vojnike Domovinskog rata ratnim zlo incima i protiv njih optužbe dizali, mo) branilo se Stojadinovi a, (dr. Milav Stojadinovi , ministar vanjskih poslova kraljevine Jugoslavije, koji je sa Poglavnikom drom. Antom Paveli em 1954-1955 nastojao potpisati neki sporazum o podijelo Bosne, mo) jedno od najve ih krvnika hrvatskog naroda, zagovaralo se diobu Bosne, napadalo se hrvatsko sve enstvo, koje je uvijek stajalo na braniku Doma i Države, - a sve se to pokrivalo hvalisanjem poglavnika. Taktika je bila jasna: razdieliti i uništiti! I im su uspjeli u javno, pismeno i dokumentirano najavljenom planu, koji se sastojao iz separacije (odvajanje, mo) Poglavnika od Ustaša, oborili su se i protiv Poglavnika.

taj i takov "Izbor" bio je silom iz naših redova nametnut hrvatskoj emigraciji, koju su brzo podielili na dva tabora: na "poštene" a to su oni, koji su za volju stege širili "Izbor" i "izdajnike", a to su oni, koji su digli glas u obranu granice na Drini i u obranu našeg sve enstva. To su nam podvalili i srbokomunisti, koji su lili ulje u vatru....
